

[Christophersen.]

bevillingen til oprørsbevægelser, frihedsbevægelser m. v., og at vi vil stemme imod de to forslag om reduktion af landbrugsministeriets udlån og tilskud til landbrugsmæssige formål. Vi mener ikke, der er noget samfundsøkonomisk og heller ikke noget erhvervspolitisk perspektiv i på denne måde at indskrænke den offentlige bistand på disse områder.

Til slut skal jeg blot konstatere, at vi jo nu ved de forestående afstemninger vil opleve, at dette tings parti fordeler sig på forskellige hovedgrupper. Det beklager mit parti. Vi havde gerne set, at der kunne have været tilvejebragt en bred politisk enighed om et tilstrækkeligt omfattende sæt af realistiske besparelser. Jeg skal senere i dag vende tilbage til konsekvenserne af, at dette ikke har kunnet lade sig gøre, og nu blot sige, at vi altså under afstemningen vil stemme for regeringens forslag i det omfang, de svarer til vore egne forslag. Men deri ligger ikke, at vi mener, at disse forslag fra regeringens side har nogen samlet tilfredsstillende virkning. Der ligger alene heri et ønske fra venstres side om at markere, at vi føler et ansvar for, at finanslovsforslaget i videst muligt omfang får et udseende, som svarer til vore ønsker.

Grethe Philip: Efter flere måneders grundigt arbejde i finansudvalget med mange skriftlige spørgsmål og svar og adskillige samråd har vi nu været igennem et par hektiske uger med afgivelse af tillægsbetænkning, med oppositionens ændringsforslag samt med ændringsforslag og underændringsforslag uden for tillægsbetænkningen.

Jeg tror, de øvrige finansudvalgsmedlemmer vil være enige med mig, når jeg siger, at der er et misforhold mellem den opmærksomhed, der står omkring gennemgangen af finanslovsforslaget op til tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse og den publicity, der har været inden og uden for dette hus omkring spareforhandlingerne.

Mange af de drøftelser, der har været ført i det politisk-økonomiske udvalg, har dog hvilet på tidligere udarbejdet materiale til finansudvalget og på senere drøftelser herom i samme udvalg. Vi burde nok overveje, hvordan vi i højere grad her i salen kunne få drøftet de problemstillinger og nyttiggjort

det omfattende materiale, der kommer frem under gennemgangen af finanslovsforslaget.

Den brogede mangfoldighed af ændringsforslag og underændringsforslag, der griber ind over hinanden, har en historisk forklaring, som jeg ikke her skal bruge tid på. Jeg vil nøjes med at beklage, at regeringen først efter afgivelsen af tillægsbetænkningen fik sig taget sammen til de spæredrøftelser, vi har ventet på i adskillige måneder. De resulterede som bekendt i regeringens egne spareændringsforslag uden for betænkningen og i forskellige korrektioner af de i tillægsbetænkningen af oppositionen fremsatte ændringsforslag.

I den spareplan, det radikale venstre og venstre sammen har fremlagt, og som i sin helhed fremgår af den af det politisk-økonomiske udvalg afgivne beretning, har vi forfulgt forskellige formål. Vi har stilet imod en betydelig finanspolitisk stramning, der særlig viser sig i tilbageholdenhed i statens beslaglæggelse af ressourcer, altså af personale og af varer. Og vi har ønsket at brede besparelserne ud over et bredt felt, således at der også sker en besparelse på overførselsudgifterne for derved at modvirke ellers nødvendige skatteforhøjelser.

Om ændringsforslagene kan jeg vedrørende det radikale venstres stilling oplyse, at vi kan tiltræde regeringens ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Derudover er vi medforslagsstillere til forslag om nedsættelse af statens udlån til byggemodnings- og grundkøbslån. Vi har noteret os, at disse lånemuligheder ikke synes at være særlig attraktive; vi foreslår derfor bevillingen nedsat med 58 mill. kr.

Endvidere foreslår vi, at bevillingen på 201 mill. kr. til statens studielån udgår, idet vi forudsætter, at statsgarantien for uddannelsessøgendes studielån i sparekasser og banker udvides tilsvarende, og at der sker en modsvarende forhøjelse af pengeinstitutternes låneloft. Jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at vi ikke foreslår en ændring af stipendieordningen, der i særlig grad har betydning for at skabe mere ligelig adgang til uddannelse, uafhængigt af de pågældendes økonomiske forhold. Det er i de ganske unge år, vi finder de sociale stopklodser for uddannelsen; vi lægger derfor vægt på, at der fortsat ydes denne form for støtte til unge i de højere skoleklasser og i de første